

841 1. Beh. af Forst. t. Finanslov f. Finansaaet fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875.

842

Lanser med det ærede 3die kongevalgte Medlem, og da det ærede Thing allerede flere Gange har været sat i den Nødvendighed at maatte følge eller i alt Fald høre paa Udviklingen af vore noget modstridende Anskuelse i saa Henseende, skal jeg ikke lade mig friste til nu igjen at komme ind derpaa. — Min Hensigt, da jeg begjærede Ordet, var, for at jeg skal gjentage det, at hævde, at dette Thing efter min Overbevisning netop hævder sin berettigede Indflydelse og bedst varetager det, som ikke alene er dets Ret, men dets Pligt at hævde, naar det ikke uden særlig Opsordring fra Regjeringens Side forsøger paa efter Smag og Behag for hvert særskilt Medlems Vedkommende at gjøre Forandringer i en Finanslov, som jeg tror med fuld Hjælp af flere ærede Medlemmer, i alt Fald af det ærede 3die kongevalgte Medlem, her er bleven betegnet som en meget tilfredsstillende Finanslov. Jeg tror endogsaa, det ærede kongevalgte Medlem brugte et Udtryk som rundeligt eller sløt (Andræ: Nei, rundelig). Naar ja, rundelig. Jeg deler det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende, og efter de Udtalelser, der ere faldne fra Regjeringens Side, har jeg Grund til at antage, at der i alt Fald hos den høitærede Regjering ikke har været nogen stærk Overbevisning om, at Finansloven manglede noget Væsentligt. Om der har været en saadan Overbevisning hos et enkelt Medlem af Regjeringen, og hvilke Grunde der har bevæget ham til at frasfalde sin Fordring, vedkommer jo for saa vidt ikke Landsthinget. Jeg antager, at de Fleste af Thingets ærede Medlemmer ganske bestemt ville slutte sig til en Udtalelse om, at vi ved de Skridt og de Afstemninger, som vi agte at foretage her med Hensyn til Finanslovsforslaget, ingenlunde ledes af Høvelsen af et Tryk paalagt os af Regjeringen eller af Situationen i dens Helhed, og end mindre af Frygt for nogen Mand eller nogen anden Forsamling, men at vi stemme, som vi netop antage, at det baader saavel de almindelige Interesser bedst, som stemmer med Landsthingets Verdighed. Naar der i Diskussionen igaar og, jeg tror, ogsaa i Dag er faldet saadanne Udtryk og brugt saadanne Betegnelser som Vaabenstilstand, væbnet eller ikke væbnet Neutralitet, saa kan jeg for mit Vedkommende aldeles ikke finde, at disse Billedeer passe i allerminste Maade. Kan man tale om Vaabenstilstand, naar der ikke er Krig? Og hvor kan man paavise Krigstilstand? Det kan man ikke, i alt Fald ikke for dette Things Vedkommende, hverken over for den høitærede Regjering eller over for det andet Thing. Jeg tror, at den eneste funde Betragtning for Lands-

thinget i dette Dødblik er, at vi gaa ud fra den bestemte Forudsætning, at de andre Faktorer, som have berettiget Indflydelse paa Lovgivningsværket, ligesom vi, have og kun have Almeenvellet for Øie, og jeg ser i Virkeligheden ikke, hvordan en anden Betragtning paa nogen Maade kan finde et Støttepunkt i det her foreliggende Finanslovsforslag, idet jeg selvfølgelig lige saa lidt som det ærede 3die kongevalgte Medlem, eller det ærede Medlem for Kjøbenhavn, betragter Lønningspostens Optagelse i Finanslovsforslaget som en Krigserklæring eller en Udfordring til dette Thing. — Under Sagens Behandling igaar fremkom der en Klage over den knapt afmaalte Tid til Finanslovsforslagens Behandling her, en Klage, som jo i Øvrigt gjentager sig fuldkommen regelmæssigt det ene Aar efter det andet, i det Mindste har jeg hørt den hvert Aar, saa længe jeg har haft den Øre at sidde i dette Thing. Netop i Aar forekommer den mig imidlertid at være mindre bespøjet, end den ganske vist har været tidligere, idet det forekommer mig indlysende, at den Tid, der udfordres til Behandlingen af et Lovforslag, maa staa i direkte Forhold til de Strids spørgsmål, de Uenigheds punkter, der ligge for i det vedkommende Lovforslag, og naar nu alle — nei, om Forladelse ikke alle, men alle paa ganske enkelte Medlemmer nær, — synes at være enige om, at dette Finanslovsforslag er meget brugeligt eller rundeligt, saaledes som det ligger for, og i det Hele taget tilfredsstillende for Regjeringen, saa ser jeg ikke, at Klagen over en forceret Behandling af det er fuldt berettiget. At man ganske vist kunde have ønsket fuldstændigt at have kjendt det andet Things endelige Behandling af Finanslovsforslaget, inden det kom til Forhandling her, er en Sag for sig, men det forekommer mig, at denne Mangel egentlig ikke har vist sig at have haft nogen væsentlig Betydning for Forhandlingen her, i det Forhandlingerne i det andet Thing gjentagne Gange ere blevene citerede her, saa jeg kan ikke se, at man væsentlig har savnet at have dem trykt i Tidenden.

Tonquères: Det var med særdeles stor Interesse, at jeg fulgte det Foredrag, som igaar blev holdt af det ærede 3die kongevalgte Medlem (Andræ), og hvad der især glædede mig, var hans Udtalelser om vort Forsvarsvæsen. Det maa vistnok anses for en høist unaturlig Tilstand, at vi have en Øer og Flaade uden tillige at have de fornødne Fæstningsanlæg, som skulle give Forsvaret dets rette Betydning, og det er vist ogsaa paatrængende, at denne Sag snart bliver under-